

Arrest

nr. 205 403 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Werkhuizenstraat 7
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en op 8 september 1988 geboren te zijn te Monrovia, Liberia. Na het beëindigen van uw secundaire studies, ging u 'cargo' studeren in de school 'Airline College'. Nadat u deze studie beëindigde, ging u werken in de luchthaven. U had een vriend met wie u jarenlang samen bent geweest, tot u in de loop van 2012-2013 een zekere L. ontmoette – een Europese vrouw die voor een NGO werkte te Liberia. Deze vrouw maakte u het hof en kuste u. Nadat u een eerste keer seksuele betrekkingen had met L., besepte u dat u lesbisch bent.

Daar u zich niet bewust was van het taboe op lesbische relaties, kustte u uw vriendin in het openbaar, waardoor mensen over u roddelden. Uw moeder betrapte u meermaals met L. in uw kamer, en ook uw ex-vriend betrapte u wanneer u seks had met L.. Uw moeder en enkele buurtbewoners lichtten uiteindelijk de politie in betreffende uw lesbische relatie. U besloot daarop uw ouderlijk huis te verlaten, en ging bij L. inwonen te Monrovia. Uiteindelijk verliet u samen met L. in de loop van het jaar 2013 Liberia, met uw eigen paspoort. U reisde naar Hongarije, waar u samen met L. in een huis verbleef, vaak zou uitgaan, en seks zou hebben met meerdere vrouwen. Nadien reisde u samen met L. naar Turkije, waar u in Istanbul verbleef. Ook daar had u samen met L. seks met andere vrouwen. U besloot uiteindelijk L. te verlaten daar u zich misbruikt voelde door haar. L. wou u evenwel uw paspoort niet teruggeven. U reisde nadien per boot van Turkije naar Griekenland, en reisde nadien via Macedonië, Servië en Hongarije naar België, waar u aankwam op 17 juli 2015 en dezelfde dag asiel vroeg. In februari 2017 reisde u naar Noorwegen, waar u opnieuw asiel vroeg. De Noorse autoriteiten droegen u echter over aan België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoekster, die zichzelf identificeert als lesbische, verwachten dat zij overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dient het manifest ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen betreffende de door u voorgehouden lesbische relatie met L., opgemerkt.

U verklaarde dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Liberia, te Monrovia bij uw lesbische vriendin L. inwoonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) – u ging bij haar inwonen een drietal maanden nadat u haar ontmoette, en zij was uw eerste lesbische vriendin (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd hoelang u bij haar inwoonde, verklaarde u er ongeveer een jaar te hebben gewoond, tussen 2012 en 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd waar in Monrovia u met haar samenwoonde, antwoordde u – verbazend genoeg – **dat u het niet meer weet**. Gevraagd hoe het komt dat u niet meer weet waar u in Monrovia met haar samenwoonde, antwoordde u **ontwijkend en geenszins verhelderend**, dat jullie in de stad Monrovia woonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of u dan niet weet waar in Monrovia, antwoordde u bevestigend en voegde u er – **klaarblijkelijk uw eerdere verklaring, namelijk dat jullie er ongeveer een jaar samenwoonden, vergeten – dat jullie er niet zolang verbleven voor jullie vertrek**. Wanneer u opnieuw gevraagd werd hoelang u met haar samenwoonde in Monrovia, verklaarde u dan weer, **tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring, te denken dat jullie er zo'n 7 à 8 maanden samen bleven – hetgeen nog steeds niet kan verklaren hoe het kan dat u op geen enkele wijze weet te verduidelijken waar in Monrovia dit dan geweest zou zijn. U hiermee geconfronteerd, verklaarde u het zich niet te kunnen herinneren**. Gevraagd of L. eveneens Liberiaans was, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat ze Europees is (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). **U weet echter niet** uit welk Europees land zij afkomstig was. Gevraagd wat zij in Monrovia deed, en hoe het kwam dat zij er woonde, verklaarde u dat ze voor een NGO werkte. U gevraagd welke NGO, gaf u aan **het niet te weten**. Gevraagd hoe oud L. was, gaf u aan te denken dat ze eind de dertig was, bijna veertig maar u zich haar exacte leeftijd **niet herinnert** (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd hoelang L. al in Liberia woonde, verklaarde u – opnieuw – **het niet te weten**. Gevraagd of u haar dan nooit eens vroeg hoe ze in Liberia terechtgekomen was, en hoelang ze er al woonde, antwoordde u enkel te weten dat ze bij 'een' NGO werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd welk soort NGO dat was, en welk soort werk deze NGO deed, antwoordde u het evenwel **niet te weten**. Gevraagd wat de familienaam was van L., verklaarde u **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u dan nooit eens naar haar geschiedenis vroeg, en waar ze vandaan kwam enz., antwoordde u dat niet gedaan te hebben. U erop gewezen dat u, althans volgens uw verklaringen, uw familie en gemeenschap achterliet om te kunnen samen zijn met haar, en gevraagd of u dan niet iets meer wou weten over haar, zoals wie ze eigenlijk was en waar ze vandaan kwam, antwoordde u **'daar niet aan gedacht te hebben'**.

Gevraagd of L. nog steeds in Liberia woont, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd waar ze op heden woont, verklaarde u dat ze terugging naar Europa – **u weet evenwel niet waar**. **Gevraagd of L. eerder, dan wel later dan u Liberia verliet, antwoordde u dat u het land eerst verliet.** **Gevraagd of u nog contact had met L. na uw vertrek, antwoordde u ontkennend.** Wanneer u enkele momenten later gevraagd werd hoe u eigenlijk weet dat L. Liberia verliet – gezien uw eerdere verklaring dat u voorafgaand aan L. Liberia verliet, en u sinds uw vertrek geen contact meer met haar had – antwoordde u, **uw verklaringen plots simpelweg wijzigend, dat u samen met L. Liberia verliet.** U verklaarde voorts dat L. u van Liberia naar Hongarije meenam, waar u in een huis verbleven zou hebben en meermaals seks zou hebben gehad met meerdere vrouwen, maar u **weet niet meer** hoelang u in Hongarije bleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en 7). Tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) verklaarde u evenwel gedurende bijna een jaar verbleven te hebben in Hongarije, en er een asielaanvraag te hebben ingediend (zie 'Verklaring DVZ', p. 10, punt 25). Na uw verblijf te Hongarije, zou L. u hebben meegenomen naar Turkije – waar u eveneens meermaals seks zou hebben gehad met meerdere vrouwen, en gevraagd waarom ze u naar Turkije meenam, antwoordde u, weinig verhelderend, "Ze reist graag, zo" (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U ging in Turkije naar Istanbul, maar u **weet niet** aan te geven hoelang u er gebleven bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **Gevraagd of, wanneer u samen met L. in Hongarije en Turkije was, u haar toen nooit eens vroeg van welk land L. kwam, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u –** weinig geloofwaardig – **dat u destijds dacht dat 'Europa' nu eenmaal 'Europa' was** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde verder dat u vanuit Turkije naar Griekenland reisde, en dan verder via Macedonië, Servië en Hongarije naar België waar u asiel vroeg: na uw asielaanvraag te België, reisde u naar Noorwegen verder in februari 2017. **Het dient opgemerkt dat het toch wel opmerkelijk [en weinig geloofwaardig] te noemen valt dat iemand die werkte op de luchthaven te Monrovia na het beëindigen van haar secundaire studies, en een specifieke opleiding volgde om op de cargo-afdeling van de luchthaven te werken** (zie gehoorverslag CGVS, p. 12-13), **en die zich ook herinnert vanuit Liberia naar Hongarije te zijn gereisd, dan naar Turkije en nadien naar Griekenland, Macedonië en Servië, helemaal tot in België, en daarna naar Noorwegen –** voorafgaand aan haar aankomst te België, niet geweten zou hebben dat er meerdere landen bestaan in Europa. **Dat u deze weinig geloofwaardige verklaring aanreikt, ter verschoning van de vaststelling dat u nooit eens aan uw beweerde lesbische vriendin – met wie u ongeveer een jaar samen zou hebben gewoond – gevraagd heeft uit welk land zij eigenlijk afkomstig is, overtuigt dan ook niet.** Gevraagd of u uw relatie met L. eerder zou omschrijven als een 'echte liefdesrelatie', dan wel of uw relatie met haar eerder zou omschrijven als een lichamelijke, eerder seksuele relatie, antwoordde u – **verbazend genoeg, gezien de vaststelling dat u nagenoeg niets weet te vertellen over deze beweerde lesbische partner met wie u ongeveer een jaar een relatie zou hebben gehad – dat u haar echt graag zag, en zij u ook, en het niet enkel om seks ging** (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). **Enkele momenten later gevraagd of L. broers of zussen heeft, antwoordde u dan weer letterlijk: "Ik weet niets over haar".** Gevraagd of L. gelovig was – u gaf aan zelf gelovig te zijn en naar de kerk te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) – antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd welke interesses L. zoal had, en wat ze zou doen in haar vrije tijd, wanneer ze niet moest werken, **wist u enkel te antwoorden dat** ze gewoon thuis zou zijn, drinken en roken, en jullie ook gingen feesten (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of L. naar de universiteit ging, antwoordde u, nog maar eens, **dat u het niet weet**. Gevraagd wat jullie samen zoal deden, wanneer jullie niet gingen 'feesten', verklaarde u dat ze 'zoals uw vriendje is', en jullie zouden zitten, drinken en praten. Gevraagd waarover jullie dan vb. praatten, **wist u evenwel niets te noemen** en antwoordde u weinigzeggend en vaagweg 'gelijk wat, niets bijzonders'. U voegde eraan toe dat er soms vrienden van haar op bezoek kwamen. Gevraagd om een anekdote te vertellen, iets – gelijk wat – een herinnering aan uw relatie met haar, een goede dan wel slechte herinnering, wist u enkel – **vaagweg, en weinig blijkt gevend zich in een situatie te hebben bevonden waar u diende onder te duiken, daar u beweerdelijk gezocht werd door de Liberiaanse politie – te verklaren dat u zich slecht voelde wanneer u Liberia verliet, in Liberia alles 'ok' was, jullie gingen feesten en winkelen, en jullie een goede tijd hadden.**

Dat u op geen enkele wijze nog maar enigszins weet te verduidelijken waar in Monrovia u met uw lesbische partner zou hebben samengewoond, dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende de vraag hoelang u eigenlijk met haar samenwoonde, u niet weet uit welk land L. eigenlijk afkomstig was, noch hoelang zij reeds in Liberia woonde, noch hoe ze er in de eerste plaats terecht kwam, dat u voorts evenmin weet aan te geven wat L. eigenlijk deed in Liberia – u wist enkel dat ze er voor 'een' NGO zou werken maar weet verder niet welke NGO, noch welk werk deze verrichtte – u ook niet weet of L. eigenlijk broers of zussen had, of ze al dan niet naar de universiteit ging, of ze al dan niet gelovig was – u weet, zoals u verbazend genoeg ook zelf zei tijdens het gehoor voor het CGVS (cf. supra), helemaal niets over haar, en u zou zich al deze

vragen niet hebben gesteld omdat u 'er niet aan dacht' – alsook legde u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de vraag of zij eerder, tegelijk, dan wel na u het land Liberia verliet, en bleek u niet in staat om nog maar enigszins te verhalen over concrete gebeurtenissen die u samen met haar beleefde, gesprekken die jullie voerden, gedachten en gevoelens die jullie deelden – u weet enkel algemeen en herhalend te verklaren dat jullie vaak gingen feesten en winkelen, en voorts weet u enkel aan te geven dat L. zou drinken en roken als ze thuis is – dit alles, hoewel u eveneens aangeeft dat uw relatie met haar een 'echte liefdesrelatie' was, u haar echt graag zag en zij u ook, en het niet enkel om seks ging – zijn verklaringen wars van enige doorleefdheid en realiteit, zijn absoluut niet geloofwaardig, en komen voorts enkel over als een volkomen verzonnen verhaal, waarbij u zich klaarblijkelijk niet eens de moeite getroost een poging te doen om dit verhaal nog maar enigszins geloofwaardig te brengen.

Uw verklaringen betreffende de heteroseksuele relatie die u had voordat u een relatie met L. zou zijn begonnen, en betreffende de lesbische relatie die u in België zou hebben gehad, bevestigen enkel bovenstaande vaststellingen.

Zo verklaarde u dat u een vriendje had voordat u L. ontmoette (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd wat zijn naam was, antwoordde u, **het niet meer te weten**. Gevraagd hoelang u samen was met hem, antwoordde u ontwijkend dat het uw eerste vriendje was. Opnieuw gevraagd hoelang jullie een koppel waren, antwoordde u **het niet meer te weten**. Gevraagd of het vb. een maand, enkele maanden, een jaar, dan wel meerdere jaren was, antwoordde u – verbazend genoeg, gezien u zijn naam vergeten zou zijn – dat jullie jarenlang samen waren. Gevraagd hoe het dan kan dat u zijn naam niet meer kent, verklaarde u dat u het 'gewoon' vergat, en u er niet meer aan wilt denken. **Deze verklaringen zijn danig vreemd en, zonder dat dit eigenlijk enig betoog behoeft, vanzelfsprekend ongeloofwaardig – dat u zich niets, zelfs niet de voornaam, zou herinneren van uw eerste, en naar uw zeggen enige, vriendje met wie u 'jarenlang' samen was, tot u L. ontmoette in 2012, is dánig ongeloofwaardig dat het de indruk doet ontstaan dat u, al wat u verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS, ter plekke uit uw duim aan het zuigen was.** U verklaarde verder dat u in België, na uw terugkomst uit Noorwegen, een lesbische relatie gehad zou hebben met een zekere C., gedurende een drietal weken à een maand (zie gehoorverslag CGVS, p. 11-12). Gevraagd waar u haar ontmoette, antwoordde u vaagweg dat 'iemand' u aan haar voorstelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd wie, antwoordde u – wederom vaagweg – dat u na uw terugkomst uit Noorwegen in het station was en u geen slaapplek had, u dat uitlegde aan 'iemand', die u daarop meenam naar het huis van C. te Geel, waar u de nacht doorbracht. U voegde eraan toe dat jullie toen 'begonnen met de liefde', en de relatie gedaan was wanneer u opnieuw opvang kreeg – zij wou dat u bij haar bleef maar u wou dat niet. Gevraagd waarom u niet verkoos om bij haar te blijven, antwoordde u dat u er 's nachts niet kon slapen, daar ze u niet toeliet te slapen maar de hele tijd seks met u wou hebben. Gevraagd of u haar familienaam kent, antwoordde u **enkel te weten dat ze 'C.' heet**. Gevraagd hoe oud zij is, antwoordde u **het niet te weten**. **Wanneer u later tijdens het gehoor voor het CGVS, nadat er u over andere zaken vragen werden gesteld, gevraagd werd wanneer de gemeenschap, van uw woonplek te Liberia, u van lesbische betrekkingen beschuldigde bij de Liberiaanse politie, antwoordde u dat dat was wanneer u C. ontmoette in de loop van 2012-2013. Gevraagd of u niet 'L.' bedoelt, excuseerde u zich en verklaarde u dat u inderdaad L. bedoelde. Dat u plots zelf C. – met wie u beweerdelijk een korte relatie zou gehad hebben in België in het jaar 2017 – verwacht met L. – uw eerste en enige lesbische partner die u in Liberia zou hebben gehad, en met wie u samen, uit vrees voor uw eigen veiligheid, Liberia ontvlucht zou hebben – en u dit pas zelf beseft nadat de protection officer die u hoorde, u corrigeerde, spreekt boekdelen – uw verklaringen betreffende uw beweerde lesbische relaties, zijn danig ongeloofwaardig en lijken als het ware ter plekke verzonnen, dat u zichzelf in de verhaallijn blijkt te verliezen.**

Voorts dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw vlucht uit Liberia – de enige 'slechte' herinnering samen met uw beweerde lesbische partner L., die u te binnen schoot wanneer u naar een anekdote gevraagd werd (cf. supra). Zo verklaarde u bij uw asielaanvraag tijdens het gehoor voor de DVZ dat u in de loop van 2013 vanuit Liberia per vliegtuig naar Gambia zou zijn gereisd, waar u tot eind 2013 in een huis verbleven zou hebben, en nadien pas per vliegtuig naar Hongarije zou zijn gereisd, dit op legale wijze met een geldig visum (zie 'Verklaring' DVZ, p. 10, punt 25 en p. 13, punt 40 in administratief dossier). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaarde u evenwel vanuit Liberia meteen naar Hongarije te zijn gereisd, en u kon zich niet herinneren of het vliegtuig al dan niet tussenstops maakte (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd of u ooit naar Gambia bent gegaan, verklaarde u dat niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 8).

Gevraagd of u ooit, in uw hele leven, in Gambia bent geweest, antwoordde u zich dat niet te herinneren. U geconfronteerd met uw verklaringen afgelegd voor de DVZ, antwoordde u ontkennend, dat u vanuit Liberia naar Hongarije reisde en ze u waarschijnlijk verkeerd begrepen. U opnieuw gewezen op de door u afgelegde verklaringen – namelijk dat u eerst naar Gambia ging, en u daar bleef tot eind 2013 in een huis [verklaringen waarvan niet ingezien kan worden hoe deze ‘verkeerd begrepen’ kunnen worden], verklaarde u zich niet te herinneren zoiets te hebben gezegd, en suggereert u dat er waarschijnlijk een fout werd gemaakt. Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS, gevraagd hoe het gehoor voor de DVZ verlopen was, gaf u nochtans aan dat alles er ‘ok’ verlopen was, en maakte u geen enkele melding van enige moeilijkheid in communicatie die er zich voorgedaan zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uw blote bewering, ter verschoning van de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen afgelegd voor het CGVS, en deze afgelegd voor de DVZ, dat u waarschijnlijk ‘verkeerd begrepen’ werd, overtuigt helemaal niet.

Voorts is het door u beweerde asielrelaas, zoals u het verhaalde voor het CGVS, manifest tegenstrijdig aan hetgeen u beweerde tijdens het gehoor voor de DVZ: tijdens het gehoor voor de DVZ verklaarde u immers nooit in aanraking te zijn gekomen met de autoriteiten in Liberia, en u Liberia ontvluchtte uit voorzorg (zie ‘Vragenlijst CGVS’, p. 3 punt 5 in administratief dossier). **U verklaarde er tevens dat uw ouders u het huis uit smeten, en ze ermee dreigden om naar de politie te gaan.** Tijdens het gehoor voor het CGVS, verklaarde u dan weer, volledig tegenstrijdig aan voornoemde verklaringen, dat u op eigen initiatief uw ouderlijk huis heeft verlaten, alsook dat de politie in Liberia actief naar u op zoek was toen, daar uw moeder u had aangegeven bij de politiediensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 15). Gevraagd of u al, voordat u Liberia verliet, wist dat de politie er u zocht, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of er dan geen probleem was, wanneer u met uw eigen paspoort Liberia per vliegtuig verliet – u verklaarde immers met uw eigen paspoort, op uw eigen naam, gereisd te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) – antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). **Afgezien van de vaststelling dat het feit dat u probleemloos Liberia via de luchthaven kon verlaten – dit met uw eigen Liberiaans paspoort en zonder dat u zich blijkbaar de vraag stelde of dit al dan niet problematisch kon zijn, gezien uw bewering dat u gezocht werd door de politie – er reeds op wijst dat u geenszins gezocht wordt door de Liberiaanse politiediensten, dient opgemerkt dat de manifeste tegenstrijdigheid tussen deze verklaringen, en de verklaringen die u voor de DVZ aflegde – alwaar u nog beweerde uit ‘voorzorg’ te zijn gevlucht, en uit uw ouderlijk huis gesmeten, waarbij er enkel mee gedreigd werd de politie te betrekken – het hierboven reeds vastgestelde, compleet ongeloofwaardig karakter van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielrelaas, enkel verder bevestigt.** U geconfronteerd met het feit dat u voor de DVZ verklaarde Liberia te zijn ontvlucht uit voorzorg, en u er niet met de autoriteiten in contact kwam, weet u opnieuw enkel te verklaren dat u dat niet zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Dit overtuigt niet.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er geen enkel, zelfs niet het minste geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw beweerde lesbische relaties, en de problemen die uw beweerde lesbische relatie in Liberia, zou hebben veroorzaakt.

Hoewel uit bovenstaande vaststellingen reeds naar voren komt dat u overduidelijk manifest ongeloofwaardige verklaringen spuit met betrekking tot de door u geopperde lesbische relatie(s) waar u gewag van maakt, dient tevens opgemerkt dat u er evenmin in slaagt om nog maar enigszins aannemelijk te maken dat u überhaupt lesbisch zou zijn.

Gevraagd wanneer u voor de eerste keer bij uzelf opmerkte dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelt, antwoordde u dat dat was wanneer u L. ontmoette, zij u ‘introduceerde’ en u het leuk begon te vinden, waarna u vriendinnen van u aanzette om het ook te doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd welke vriendinnen, antwoordde u ‘enkele oude vriendinnen’. Gevraagd naar namen, antwoordde u dan weer dat u het niet meer weet – een eerste indicatie dat u wederom dingen ter plekke uit uw duim aan het zuigen was, gezien uw verduidelijking dat het om ‘oude’ vriendinnen van u ging, het geheel ongeloofwaardig maakt dat u hun namen allemaal vergeten zou zijn. **In een poging verder te peilen naar enige tekens van doorleefde ervaringen doorheen uw verklaringen, enige tekens van reflectie of emotie die u ervoer; gevraagd hoe dat allemaal ging, wanneer u uw eigen gevoelens voor L. ontdekte, hoe dat verliep, en hoe u dan tot het beseft kwam lesbisch te zijn,** antwoordde u – beknopt en weinig blijk gevend van echt meegemaakte ervaringen – dat u geen seks meer wou met mannen nadat u met L. de liefde had bedreven, u enkel nog vrouwen wou, en u voegde eraan toe dat L. u meenam naar de winkel en u opdroeg om niet meer samen te zijn met mannen.

Gevraagd om te vertellen over uw allereerste ontmoeting met L. – gezien u uw ontmoeting met L. voorstelt als de aanleiding van uw besef dat u lesbisch bent – verklaarde u dat jullie in een [nacht]club waren, ze u zei dat u mooie ogen heeft, ze u benaderde wanneer u naar het toilet ging en ze dan uw telefoonnummer vroeg, waarna u dat gaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). **U voegde eraan toe dat jullie soms met elkaar uitgingen naar de [nacht]club, waar jullie elkaar ook kusten, en L. u in de borsten kneep, en dat u er zo aan 'wende'.** Gevraagd of lesbisch zijn, iets is dat je 'gewoon' moet worden, iets dat je pas leuk begint te vinden nadat je het een paar keer doet, dan wel of het eerder iets is dat je ontdekt van jezelf, dat je nu eenmaal niet op mannen valt maar op vrouwen, en waaraan je niets kan veranderen, antwoordde u dat het iets is dat je pas leuk begint te vinden nadat je het doet. Gevraagd of u zich, voordat u L. in die nachtclub ontmoette, ooit eerder al aangetrokken gevoeld had tot vrouwen, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat u niet eens wist dat ze 'erbij betrokken' was, wanneer u haar ontmoette. Gevraagd hoe u dan van uzelf begreep dat u lesbisch bent, nogmaals pogend enig teken te bespeuren van doorleefde ervaringen, antwoorde u – uiterst beknopt en simpelweg – dat u het wist nadat ze u begon te kussen en aan te raken. Gevraagd wat u, wanneer L. u voor de eerste keer begon te kussen, daar dan bij dacht, gezien uw verklaring dat u zich voorheen nooit tot vrouwen aangetrokken voelde, antwoordde u – wederom beknopt – dat het raar was voor u, maar u het nadien leuk begon te vinden. Gevraagd of uw gevoelens voor mannen dan verdwenen, antwoordde u dat u wel van mannen houdt, maar niet zoals van vrouwen. Ter bevestiging gevraagd of u lesbisch, dan wel biseksueel bent, antwoordde u lesbisch te zijn. Gevraagd hoe uw gevoelens dan plots veranderden, gezien u voorheen samen was met een man en u zich nooit eerder aangetrokken had gevoeld tot vrouwen, antwoordde u – allesbehalve overtuigend, geen enkele poging doend om een enigszins begrijpelijk antwoord te bieden, en opnieuw onvermogen enige verklaring af te leggen die getuigt van doorleefde ervaringen, van situaties die men meemaakt, en eventuele gedachten of gevoelens die men bij deze gewaar wordt – dat het 'als een geest was' wanneer u L. ontmoette, die, 'eens die in je zit, zit het in je'. U ter bevestiging en verduidelijking opnieuw gevraagd of u zich, voordat u L. ontmoette, aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of deze gevoelens dan zomaar 'verdwenen', en opnieuw gevraagd hoe dat dan ging, antwoordde u enkel bevestigend dat deze gevoelens verdwenen wanneer u L. ontmoette. Gevraagd hoe dat kan, verklaarde u enkel dat u vaak bij L. was, en u het leuk vond samen te zijn. **U gewezen op het verschil tussen 'iemand's gezelschap leuk vinden', en gevoelens van seksuele aantrekking, antwoordde u enkel, beknopt en zichzelf herhalend, dat u niet meer op mannen viel nadat u L. had ontmoet, en u nadien geen gevoelens meer had voor mannen – wederom blijkt u niet in staat enige concrete verklaring af te leggen over hoe dit alles bij u ging, welke de verschillende gevoelens en of gedachten waren die hierbij door u heen gingen, en hoe u dit alles in concreto ervoer; u beperkt zich tot de stelling dat uw aantrekking tot mannen nu eenmaal plotsklaps verdween.** U nogmaals gevraagd hoe dat kan, verwees u opnieuw naar uw – oppervlakkige – vergelijking met een 'geest', die nu eenmaal 'bezit kan nemen van je' – als ware u een slachtoffer van een of andere ziekte of magische toverspreuk – en u ook niet gedacht had dat zoiets mogelijk was. Gevraagd of het lang duurde, voordat u van zichzelf beseftte lesbisch te zijn, nadat L. u een eerste keer had gekust, u uitgelegd dat dergelijk besef uw leven zou kunnen veranderen, en u aangemaand hierover te vertellen, antwoordde u enkel: "Nee, dat duurde niet lang" (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U herinnerd aan uw verklaring dat u pas ontdekte lesbisch te zijn, wanneer u reeds samen was met L., en gevraagd waarom u dan eigenlijk in eerste instantie een relatie met haar begon en seksuele betrekkingen met haar had, gezien u zich eerder nooit tot vrouwen aangetrokken had gevoeld, antwoordde u dat zij u 'introduceerde', en u er dan mee verder ging nadat u 'het' begon te doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wat u bedoelt met 'introduceren', verklaarde u dat zij u kuste en aanraakte, jullie met elkaar 'speelden', en u – nadat u 'het' met haar gedaan had – u begreep dat u met uw vriendin hetzelfde kan doen als met uw vriend, en u dan 'gewoon koos' en met haar begon (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde verder dat uw besef lesbisch te zijn er nog niet was na uw eerste kus met L., maar wel nadat u een eerste keer seks had met haar. Gevraagd of het dan zo is dat je eerst seks moet hebben met andere vrouwen, om te weten of je al dan niet lesbisch bent, antwoordde u zonder meer bevestigend. Gevraagd of het besef lesbisch te zijn niet eerder iets is dat je aan jezelf ontdekt, zonder dat je daartoe perse seks hoeft te hebben met een andere vrouw, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat je het eerst moet doen, alvorens je kan weten of je lesbisch bent. Gevraagd of u ooit getwijfeld heeft bij de gevoelens die u ervoer, antwoordde u nooit getwijfeld te hebben. U, aan het einde van het gehoor voor het CGVS, gevraagd hoe u uw toekomst ziet in België, gesteld dat u hier zou kunnen blijven, en of u zou verkiezen om samen te zijn met een man, dan wel met een vrouw, antwoordde u – verbazend genoeg – dat u het op heden niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 27).

Gevraagd hoe dat komt, antwoordde u het niet te weten, en **'u niet weet wat morgen brengt'**. U herinnerd aan uw verklaring lesbisch te zijn, en gevraagd hoe het komt dat u niet weet of u met een man, dan wel met een vrouw zou willen samen zijn in de toekomst, antwoordde u herhalend dat u niet weet wat morgen zal brengen, en u graag doet wat u nu doet.

Het dient opgemerkt dat de manier waarop u uw beweerde lesbische geaardheid voorstelt – als iets waarbij men 'betrokken' kan raken nadat men 'geïntroduceerd' wordt, dat het niet iets is dat men van zichzelf gewaar wordt en beseft, een proces van gewaarwording waarbij men vanzelfsprekend ook verschillende gevoelens en gedachtes ervaart, maar wel iets wat men eerst 'gewoon' dient te worden – als ware het een gewoonte die u aannam – en uw weinig verhelderende en allerm minst overtuigende vergelijking met een geest 'die bezit neemt van je', getuigt van een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als lesbische vrouw, wonend en werkend in het kader van een homofobe maatschappij als de Liberiaanse. Voorts dient opgemerkt dat uw verklaringen, waaruit naar voren komt dat u als het ware het 'besluit' genomen zou hebben om een lesbische relatie aan te gaan, omdat L. u 'introduceerde' – dit zonder dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen en, zoals gezegd, in de context van de Liberiaanse maatschappij, een maatschappij in dewelke op homoseksualiteit een taboe rust, homoseksualiteit bij wet verboden is en bestraft wordt, en homoseksuelen getroffen worden door een sociaal, religieus en politiek stigma – helemaal niet overtuigen en helemaal niet aannemelijk zijn. Immers, dat u uw homoseksualiteit – die manifest afwijkend was van uw directe leefomgeving, en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – ervaren zou hebben als een gewoonte die u, na enige beoefening, wel leuk begon te vinden, en waartoe u kwam omdat uw vriendin L. u introduceerde, dit alles zonder zich überhaupt tot vrouwen aangetrokken te voelen, is compleet ongeloofwaardig, zeker gegeven de problematische situatie waarin u mogelijks terecht zou kunnen komen. Dat u de wijze waarop u zich van uw geopperde lesbische gevoelens bewust werd, de wijze waarop uw gevoelens van seksuele aantrekking tot mannen plotsklaps verdwenen bleken te zijn, en de wijze waarop u met dit alles overweg ging, en wat er allemaal in u omging, op geen enkele manier nog maar enigszins weet te concretiseren, laat staan een poging doet om hieromtrent enige uitleg te verschaffen, en te vertellen hoe dit allemaal ging bij u, bevestigt enkel het hierboven reeds vastgestelde fundamenteel en volledig gebrek aan enige geloofwaardigheid doorheen de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag in België. Uw verklaringen betreffende de wijze waarop u zich zogenaamd 'eensklaps' bewust werd van uw lesbische geaardheid, nadat u deze 'gewoonte' opgenomen had, overtuigt derhalve allesbehalve. Immers, uw manifeste onvermogen om nog maar iets te vertellen over de manier waarop u zich van uw lesbische geaardheid bewust werd, en het gevoelsleven dat u bij dit proces kende, en de wijze waarop u 'lesbisch zijn' voorstelt als iets dat men eensklaps beseft na gewenning, en aanvaardt zonder meer, overtuigt allerm minst. Ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef lesbisch te zijn, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Dat u, nadat u seks gehad zou hebben met een vrouw, meteen uw lesbische geaardheid besepte én aanvaardde, en er voorts geen enkele gedachte aan besteed zou hebben, is geheel niet geloofwaardig. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond, of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), geeft enkel blijk van een volledige afwezigheid van enige doorleefde ervaring. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u lesbisch bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij waar homoseksualiteit en lesbische relaties het voorwerp uitmaken van een sociaal taboe. Uw beknopte, simpele en vage verklaringen betreffende de wijze waarop u zich ervan bewust geworden zou zijn lesbisch te zijn, zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een lesbische vrouw, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als lesbische te leven in een homofobe maatschappij als de Liberiaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek, noch zich enige moeite getrooste om uw

ervaringen nog maar enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaring bleef herhalen – namelijk dat u geïntroduceerd werd en het gewoon werd – en u, ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op **een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen tout court**. Dat u, net voordat het gehoor op het CGVS eindigde, dan nog verklaarde dat u eigenlijk niet weet of u in de toekomst al dan niet met een vrouw of een man zou willen samen zijn, bevestigt enkel het allerm minst serieuze karakter van uw verklaring dat u lesbisch zou zijn.

Tot slot kunnen uw geenszins geloofwaardige en incoherente verklaringen opgemerkt met betrekking tot de vraag of u zich nu al dan niet bewust was van het taboe dat rust op homoseksualiteit en lesbische relaties, in een land als Liberia.

Gevraagd of u, wanneer u een eerste keer seksuele betrekkingen had met L., beseftte dat wat u deed, lesbische seks was, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U verklaarde eerder reeds dat u vroeger op school ook wel 'zo'n vrienden' had, en u reeds dergelijke 'actie' gezien had (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde tevens dat homoseksuelen in Liberia op straat geslagen en gedood worden – gevraagd of u dat zelf ook reeds zag, antwoordde u bevestigend, verklaarde u het 'zo vaak' gezien te hebben, ze mensen doden op straat en ze je zelfs levend in brand steken (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wanneer u dan dergelijke zaken zag, antwoordde u dat gezien het hebben voordat u 'er' zelf mee begon. Anderzijds verklaarde u dan weer pas een eerste keer beseft te hebben dat lesbische relaties taboe zijn, nadat de politie kwam en iedereen verhalen over u vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Tevens verklaarde u dat u niets 'verstopte' wanneer L. naar u kwam, uw moeder u talloze keren met L. betrapte in uw kamer wanneer jullie 'deden alsof jullie man en vrouw waren', u naar het huis van uw toenmalige vriend (met wie u nog niet had gebroken) ging om er seks te hebben met L., en u met L., en met vriendinnen van haar, zou staan kussen in het openbaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 13 en 14). Gevraagd waarom u dat deed, en of u uw veiligheid dan niet zelf nodeloos op het spel zette, antwoordde u het niet te weten. De wijze waarop u gewag maakt van een extreem onvoorzichtig risicogedrag, dit terwijl u beweerdelijk zelf, met uw eigen ogen reeds gezien zou hebben hoe homoseksuelen op straat in Liberia gedood worden, uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de vraag of u zich al dan niet van het taboe op homoseksualiteit bewust was – u verklaarde dat pas beseft te hebben nadat u door de politie werd gezocht, u verklaarde tevens dat u zich niet van het taboe bewust was wanneer uw ex-vriend overal in uw gemeenschap ging rondbazuinen dat u seks had met een andere vrouw (zie gehoorverslag CGVS, p. 20) – en het geheel ongeloofwaardig karakter van uw uitleg dat u dan wel zag dat 'gays' op straat werden geslagen, maar u destijds nog niet wist wat 'gay' betekende (zie gehoorverslag CGVS, p. 18) – hoewel u eerder verklaarde homoseksuelen/lesbiennes gekend te hebben, en 'in actie' gezien zou hebben gedurende de periode dat u nog schoolliep, en u eveneens verklaarde beseft te hebben dat wat u deed, lesbische seks was, nadat u een eerste keer seks had met L. – zijn verklaringen die, samen genomen, volslagen incoherent en ongeloofwaardig zijn.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Liberia, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag, noch ter staving van uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 2 oktober 2017 een schending aan van *“Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de Vluchtelingen”, “Artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”, “Artikelen 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”, “Manifeste beoordelingsfout”.*

Verzoekster betreurt dat de commissaris-generaal haar noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend heeft, niettegenstaande het feit dat Liberia internationaal al bekend voor staat homofoob te zijn, waar homoseksualiteit wettelijk wordt vervolgd.

Verzoekster betoogt dat wanneer zij overgeleverd wordt aan de Liberiaanse homofobe staat, zij niet enkel blootgesteld wordt aan vervolgingen, opsluiting in de gevangenis maar zelfs riskeert te worden vermoord omwille van haar homoseksuele geaardheid als lesbienne.

Verzoekster stelt haar vrees voor vervolging als Liberiaanse lesbienne bij het CGVS te hebben uiteengezet: *“Verzoekende partij vrees voor vervolgingen staat nochtans vast, daar zij verklaarde Liberia te hebben verlaten in 2013 en nadat haar lesbische relatie met L., een Europese vrouw die werkzaam was in een NGO in Liberia bekend was geworden. Iedereen van haar entourage wist ervan, haar voormalige vriend, evenals haar ouders die besloten om verzoekende partij het huis uit te zetten. Na een verblijf in de woning van L. in Liberia in 2012-2013 verliet verzoekster de homofobe Liberiaanse samenleving en vertrok naar Hongarije. Na Hongarije vertok zij samen met L. naar Turkije waar zij samen met L. verbleef en heel veel seks hadden in Istanbul. Nadat ze tot besef gekomen was dat L. haar uitsluitend bij haar bleef omwille van de seks en omwille van het feit dat verzoekster zich door L. misbruikt voelde, vertrok uit Turkije, via Macedonië, Servië tot in België, waar zij asiel aanvraagde.”.*

Wat betreft haar lesbische relatie met L. herneemt verzoekster dat *“ze L. ontmoette in een club in Monrovia. L. verleidde haar en zei dat ze een mooie lach had. Ze wisselden telefoonnummers. Nadien vroeg haar uit en gingen ze lunchen en raakten bevriend en gingen dan vaak uit in de club waar zij kusten(gehoor verslag p 17). Verzoekster reageerde heel positief op de avances van L. en zo ontdekte dat zij ook gevoelens had voor L.. Nadat verzoekster met L. seks had, wist zij meteen dat zij lesbisch was en zwoer zij mannen af.”.*

Verder bevestigt verzoekster dat ze risico's heeft genomen *“toen zij in het openbaar in de club openlijk met L. kuste en ook thuis was zij verschillende keer door haar moeder betrapt en ook toen zij seks had in de woning van haar vriend”.* Verzoekster voert aan dat zij zich mogelijk heeft laten meeslepen door de emoties van de ontdekking van haar geaardheid, waardoor zij de gevaren niet ingeschat heeft van de blootstelling van haar relatie met L..

Verzoekster benadrukt nog dat zij een relatie had met L. en dat zij van haar hield en het niet enkel om de seks ging bij haar. Zij had gevoelens voor haar, maar blijkbaar was het niet wederzijds met L., aangezien zij aldoor seks wilde en liefst met zoveel mogelijk vrouwen.

Voorts onderstreept verzoekster dat ze op alle vragen heeft geantwoord die haar werden gesteld over haar relatie met L.. Verzoekster beaamt dat L. niet veel over zichzelf sprak en verzoekster vroeg ook niet veel over haar. *“Samen deden zij geen speciale dingen, zo gingen zij vaak uit in club en hadden zij samen veel seks.”.*

Verzoekster herneemt dat ze een slechte herinnering heeft *“aan Hongarije en Turkije waar zij zich misbruikt voelde door L. en uiteindelijk brak met haar en Turkije verlaten heeft om naar België te gaan. De relatie was heel veel gefocust op seks, omdat L. almaar meer seks wou met verschillende vriendinnen, reeds vanaf Liberia, maar ook in Hongarije en Turkije.”.*

Wat de ontdekking en beleving van verzoeksters homoseksuele geaardheid betreft, herneemt verzoekster de verklaringen van tijdens het gehoor bij het CGVS en benadrukt zij dat het *“een instant gevoel”* was.

Waar de commissaris-generaal suggereert dat de ontdekking en de beleving van homoseksualiteit *per se* problematisch en gepaard zou moeten gaan met een zeker proces, stelt verzoekster dat dit niet het geval was bij haar. Zij nuanceert dat zij uiteraard wel een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar lesbische geaardheid koestert. Verzoekster stelt weet te hebben van de *“weerstand van haar familie en haar omgeving gezien die afkerig zijn tegen elke vorm van homoseksualiteit en ook weet zij dat haar lesbische geaardheid nooit zou aanvaard zou worden door haar ouders, noch door de Liberiaanse samenleving. Zij weet ook dat homo's worden vermoord door de mensen.”.*

Verzoekster voert aan dat het stigmatiserende homofobe klimaat in Liberia en de repressie door de Liberiaanse overheid van homoseksuelen ervoor heeft gezorgd dat verzoekster Liberia heeft moeten ontvluchten.

Uit een nauwkeurige analyse van de verklaringen van verzoekster in verband met de ontdekking en beleving van haar lesbische geaardheid blijkt dat haar voorkeur voor vrouwen plotseling is gebeurd door seks te hebben met een vrouw, voor de eerste keer met L. en dat er geen redenen zijn om aan haar oprechte lesbische geaardheid te twijfelen.

Over haar kennis van de leefwereld van homoseksuelen in Liberia stelt verzoekster dat zij zo goed als mogelijk op alle vragen geantwoord heeft. Zij wist te vertellen dat homo's vermoord en gestigmatiseerd worden, alsook dat homoseksualiteit verboden is bij wet. Verzoekster kon aangeven dat er gevangenisstraffen staan op homoseksualiteit, maar kon niet preciseren welke straffen, gezien zij geen juriste is.

Verzoekster vraagt de “[b]estreden beslissing van Het Commissaris-generaal te herzien en opnieuw wijzende; verzoekende partij als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar Liberia omwille van haar seksuele geaardheid. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan verzoeksters lesbische geaardheid, noch aan de problemen die hieruit zouden voortvloeien.

2.3.2. Aangaande verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid, neemt de Raad aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. UNHCR bevestigt dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *“Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity”*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekster minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopingspunt worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als lesbische en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in haar land van oorsprong kan worden verwacht dat zij dit overtuigend aantoont.

2.3.3. Verzoekster slaagt er niet in aannemelijk te maken dat zij lesbisch is. Haar verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van haar lesbische geaardheid kunnen geheel niet overtuigen. Gevraagd wanneer verzoekster voor het eerst merkte dat zij zich aangetrokken voelt tot vrouwen, antwoordde verzoekster, *“Wanneer ik L. ontmoette. Daarnaast, nadat L. me introduceerde begon ik het leuk te vinden. Ik begon het leuk te vinden, en ik zette dan vriendinnen aan om het ook doen.”* (CGVS-verslag, p. 16). Vervolgens gevraagd deze ontdekking concreet toe te lichten, stelde verzoekster, *“Nadat we de liefde bedreven, ik wou geen seks meer met mannen, ik wou enkel nog vrouwen. Want, ten eerste, ik vond het vroeger leuk, en L., ze nam me mee naar de winkel, deed goeie dingen, en ze zei niet meer samen te zijn met mannen”* (CGVS-verslag, p. 16). Over haar ontmoeting met L. stelde verzoekster, *“Ze zei dat ze mijn glimlach mooi vond. Het was in een club, we feestten daar. Ik ging naar het toilet, daar benaderde ze me, ze vroeg naar mijn nummer, ze zei dat ze me mooi vond, ik gaf haar mijn nummer. Nadien, ze belde me op, nam me mee uit voor lunch en nodigde me thuis uit. We gingen soms uit met elkaar naar de club. We kusten (...) En ze kneep ook in mijn borsten. Zo werd ik eraan gewend.”* (CGVS-verslag, p. 17). Vervolgens gevraagd of lesbisch zijn iets is dat je moet worden en iets dat je pas leuk begint te vinden nadat je het een paar keer doet, dan wel of het eerder iets is dat je ontdekt van jezelf, antwoordde verzoekster *“Het is iets dat je leuk begint te vinden nadat je het doet”* (CGVS-verslag, p. 17). Verzoekster gaf voorts nog aan dat ze voor haar ontmoeting met L. niet aangetrokken was tot vrouwen en dat ze erachter kwam *“[n]adat ze me begon te kussen en aan te raken, wist ik het. In school, ik had ook wel zo'n vrienden - niet mijn vrienden eigenlijk, maar ik zag het wel al. Ik zag al zo'n actie. L. was mijn eerste vriendin”* (CGVS-verslag, p. 17). Gevraagd hoe verzoeksters gevoelens dan plots veranderden, gezien verzoekster vroeger samen was met een man en zij zich nooit eerder had aangetrokken gevoeld tot vrouwen, antwoordde verzoekster slechts *“Wanneer ik L. ontmoette. Het was als... als een geest, ik denk dat het zoals een geest is, eens die in je zit, zit het in je”* (CGVS-verslag, p. 17). Verzoekster stelde nog dat wanneer L. haar kuste, het niet lang duurde vooraleer zij begreep dat ze lesbisch was en dat het niet moeilijk was om dit voor haarzelf te aanvaarden (CGVS-verslag, p. 18). Gevraagd hoe verzoekster ertoe kwam seksuele betrekkingen te hebben met een vrouw, terwijl zij zich eerder niet tot vrouwen aangetrokken voelde, stelde verzoekster dat L. haar introduceerde, *“zij was de eerste die me introduceerde. En vanaf ik het begon te doen, ging ik er mee verder”* (CGVS-verslag, p. 21). Verzoekster voegde eraan toe dat ze beseftte dat ze lesbisch was nadat ze de eerste keer seks had gehad (CGVS-verslag, p. 22). Uit voorgaande blijkt dat verzoekster de lesbische geaardheid louter verbindt aan het stellen van seksuele handelingen. Dergelijke visie stemt geenszins overeen met de realiteit van een lesbische geaardheid als wezenlijk onderdeel van iemands persoonlijkheid. De manier waarop verzoekster homoseksualiteit voorstelt – als iets waarin men geïntroduceerd wordt, waaraan men gewend raakt en waartoe men kan besluiten – toont een compleet gebrek aan doorleefde ervaringen als lesbienne aan. Uit deze bijzonder clichématige benadering van de lesbische geaardheid waarbij verzoekster niet verder komt dan seksuele handelingen en oppervlakkige verklaringen over de beleving van haar homoseksualiteit, kan niet afgeleid worden dat verzoekster lesbisch zou zijn.

2.3.4. De vaststelling dat verzoekster haar lesbische geaardheid zonder enig probleem aanvaardde (CGVS-verslag, p. 19), komt ondoorleefd en oppervlakkig voor. Dergelijke houding kan immers geenszins overtuigen in het licht van de homofobe samenleving in Liberia, waarin verzoekster opgroeide en leefde. Het is redelijk te veronderstellen dat het ontdekken van de eigen lesbische geaardheid een zekere ongerustheid meebrengt, minstens een zoeken naar een draaglijke aangepaste levensstijl. Ook verzoekster had moeten ervaren dat de maatschappij, haar vrienden en familie een lesbische geaardheid niet als *“normaal”* aanzien en dit directe gevolgen had voor verzoeksters keuze van vrienden, haar handelswijze en haar plaats in de samenleving. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster geen enkele blijk geeft van reflectie omtrent haar situatie, noch positieve dan wel negatieve gevoelens beschrijft met betrekking tot de ontdekking van haar geaardheid.

Bovendien blijkt uit haar verklaringen dat verzoekster haar lesbische geaardheid zelfs openlijk zou hebben beleefd. Zo kuste zij andere vrouwen in het openbaar, trachtte zij haar geaardheid niet te verbergen voor haar moeder (CGVS-verslag, p. 19) en had zij seks met L. in het huis van haar ex-vriend, die hen vervolgens betrapte (CGVS-verslag, p. 20). Het is niet aannemelijk dat verzoekster zich een dergelijk extreem onvoorzichtig risicovol gedrag zou aanmeten in het licht van de homofobe context in Liberia. Dit klemt te meer nu verzoekster verklaarde dat zij - nog voor zij *“er zelf mee begonnen was”* (CGVS-verslag, p. 18) - met haar eigen ogen gezien zou hebben hoe homoseksuelen op straat in Liberia gedood en zelfs levend verbrand worden (CGVS-verslag, p. 18).

2.3.5. Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat zij zich mogelijk heeft laten meeslepen door de emoties van de ontdekking van haar geaardheid, waardoor zij de gevaren van de blootstelling van haar relatie met L. niet ingeschat heeft.

Dergelijke hypothese kan de waarachtigheid van verzoeksters beweringen niet aantonen. Verzoekster kon doorheen haar gehoor bij het CGVS haar gevoelens omtrent de ontdekking van haar geaardheid niet concretiseren.

Ze maakt dan ook niet aannemelijk dat haar gevoelens haar zouden belet hebben de gevaren van de openlijke beleving van de seksuele geaardheid - waarvan zij reeds zelf getuige was geweest (zie boven) - in te schatten. Integendeel, verzoekster geeft ook op geen ogenblik aan hoe de andere vrouw op een dergelijk gedrag reageerde. Verzoekster hangt een louter eenzijdig verhaal op, waaruit enkel kan afgeleid worden dat ze iets vertelt en niet dat ze een weerslag geeft van een relatie of een (korte) verhouding.

2.3.6. Waar verzoekster meent dat de ontdekking en de beleving van homoseksualiteit niet *per se* problematisch is en gepaard zou moeten gaan met een zeker proces - en dat dit ook niet het geval was bij haar - wijst de Raad erop dat van een persoon die bewust wordt van haar lesbische geaardheid in een homofobe samenleving als Liberia redelijkerwijs kan verwacht worden dat zij hierover reflecteert zonder dat dit problematisch hoeft te zijn. Tevens kan worden verwacht dat verzoekster zou trachten te zoeken naar een aangepaste, doch draaglijke levensstijl. Verzoeksters ondoorleefde verklaringen en gebrek aan concrete gedachten, overwegingen en gevoelens bij de ontdekking en beleving van haar lesbische geaardheid in de Liberiaanse samenleving, tonen slechts aan dat verzoekster niet als lesbienne in Liberia heeft geleefd.

2.3.7. Verzoeksters bewering een lesbische relatie te hebben met L. komt - gezien verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid niet aannemelijk is - zo in een ander daglicht te staan. Daarnaast zijn verzoeksters verklaringen over haar voorgehouden lesbische relatie met L. - verzoeksters eerste lesbische vriendin met wie zij uit Liberia vertrok (gehoorverslag van het CGVS van 1 augustus 2017, ofwel notities persoonlijk onderhoud (hierna: CGVS-verslag), p. 4-5) - geheel ongeloofwaardig. Zo legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af over hoelang zij met L. zou hebben samengewoond (*"Ik denk ongeveer een jaar, bijna een jaar"*, CGVS-verslag, p. 4; *"Na enkele maanden verhuisde ik naar haar. We bleven dan zeven of acht maanden samen."*, CGVS-verslag, p. 24) en kan verzoekster bovendien niet aangeven waar zij in Monrovia gedurende een jaar, dan wel zeven à acht maanden met L. zou hebben samengewoond (*"Ik kan het me niet herinneren. Het was in Monrovia. Ik ga zo vaak niet buiten, ik was liever in het huis. Ik weet niet meer waar ze woont."*, CGVS-verslag, p. 24). Verder weet verzoekster niet uit welk land L. eigenlijk afkomstig was - louter dat ze *"Europees"* is - (CGVS-verslag, p. 4), noch hoelang L. reeds in Liberia woonde (CGVS-verslag, p. 5), noch wat L.'s familienaam was (CGVS-verslag, p. 19). Verzoekster kon evenmin aangeven wat L. eigenlijk deed in Liberia - behalve dat ze voor een NGO zou werken, weet verzoekster niet welke NGO, noch welk werk L. verrichte - noch of ze broers of zussen had, of ze al dan niet naar de universiteit ging, of ze al dan niet gelovig was (CGVS-verslag, p. 4, p. 5, p. 20, p. 24, p. 25). Verzoekster gaf zelfs tijdens het gehoor aan *"Ik weet niets over haar"* (CGVS-verslag, p. 25). Verzoekster legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af betreffende de vraag of L. samen met, dan wel na verzoekster Liberia verliet (CGVS-verslag, p. 6-7). Dat verzoekster amper iets kan zeggen over haar partner toont slechts aan dat haar liefdesrelatie met L. geheel verzonnen is. De Raad ziet ten slotte ook niet in waarom verzoekster indien ze werkelijk een relatie had met een Europese vrouw die intussen opnieuw in Europa is en die voor een NGO werkte in haar land, dit niet zou kunnen aantonen. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekster geen enkele poging daartoe deed, wat de waarachtigheid van haar beweringen ondergraaft.

2.3.8. Bovendien bleek verzoekster - hoewel zij aangaf dat haar relatie een echte liefdesrelatie was, zij L. echt graag zag en het niet enkel rond seks draaide (CGVS-verslag, p. 24) - niet in staat te vertellen over concrete gebeurtenissen die verzoekster samen met L. zou beleefd hebben, noch over gesprekken die ze voerden of gevoelens en gedachten die ze deelden. Verzoekster bleef steken in verklaringen als *"Met L., het enige dat we deden was eten, drinken en feesten."* en *"Ze is als mijn vriendje, we zouden zitten en drinken, wat praten (...). Over gelijk wat, niets bijzonders. Soms kwamen er vrienden van haar."* (CGVS-verslag, p. 25). Dergelijke beknopte en ondoorleefde verklaringen kunnen geenszins getuigen van een jarenlange liefdesrelatie en ondergraven de waarachtigheid van verzoeksters voorgehouden lesbische relatie met L.. Gezien verzoeksters vermeende lesbische relatie met L. centraal staat in verzoeksters asielrelaas, ondergraaft de ongeloofwaardigheid van deze relatie verder haar voorgehouden vluchtmotieven. Bijkomend wijst de Raad er nog op dat het stellen van seksuele handelingen met iemand van hetzelfde geslacht geen homoseksualiteit impliceert.

2.3.9. Verzoeksters voorgehouden vluchtrelaas wordt ook nog ondermijnd door haar tegenstrijdige verklaringen over haar vlucht uit Liberia - wat overigens de enige anekdote was die verzoekster kon vertellen over haar relatie met L. (CGVS-verslag, p. 26).

Zo verklaarde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij “[e]rgens 2013” vanuit Liberia per vliegtuig naar Gambia zou zijn gereisd, waar zij tot eind 2013 in een huis verbleven zou hebben, om vervolgens per vliegtuig - met een transit in een onbekend land - naar Hongarije te zijn gereisd, dit op legale wijze met een geldig visum (verklaring DVZ, punt 25 en punt 40). Tijdens het gehoor bij het CGVS verklaarde verzoekster echter vanuit Liberia meteen naar Hongarije te zijn gereisd en kon zij zich niet herinneren of het vliegtuig al dan niet tussenstops maakte (CGVS-verslag, p. 7). Verzoekster stelde niet meer te weten of zij ooit al in Gambia is geweest (CGVS-verslag, p. 8). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken tonen aan dat verzoekster geen beeld wil geven van de werkelijke gang van zaken.

2.3.10. Ook verzoeksters voorgehouden asielrelaas kan niet worden aangenomen nu zij manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde hieromtrent. Zo verklaarde verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij nooit in aanraking is gekomen met de autoriteiten en Liberia ontvluchtte uit voorzorg, alsook dat haar ouders haar uit het huis gegooid hadden en ermee dreigden naar de politie te stappen (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens haar gehoor bij het CGVS stelde verzoekster dat de politie - nog voor ze Liberia met haar eigen paspoort verlaten had - actief op zoek naar haar was en dat ze zelf het ouderlijk huis verlaten had (CGVS-verslag, p. 7, p. 10, p. 15). Daargelaten dat de vaststelling dat verzoekster Liberia met haar eigen paspoort en onder haar eigen naam zonder problemen via de luchthaven kon verlaten erop wijst dat verzoekster niet gezocht wordt door de Liberiaanse politiediensten, ondergraven de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen bij de DVZ en het CGVS de waarachtigheid van haar asielrelaas. Immers, het gegeven dat de Liberiaanse politie al dan niet op zoek was naar verzoekster vooraleer zij Liberia verliet, is een essentieel en cruciaal element in haar asielrelaas. Temeer nu kan worden aangenomen dat dergelijk feit een directe invloed heeft op de - ingrijpende - beslissing om het land te ontvluchten en op de druk die al dan niet op haar rustte bij haar vertrek.

2.3.11. Aldus hecht de Raad geen enkel geloof aan verzoeksters voorgehouden problemen in Liberia. Immers, verzoekster maakt noch haar voorgehouden lesbische geaardheid, noch aan haar beweerde lesbische relatie met L. - wat de kern uitmaakt van haar problemen - noch haar vluchtrelaas aannemelijk.

2.3.12. Verder ondergraven verzoeksters verklaringen over haar ex-vriend in Liberia en over haar kortstondige lesbische relatie met C. in België haar algehele geloofwaardigheid. Zo is het niet aannemelijk dat verzoekster de naam van haar ex-vriend - met wie zij een relatie had in Liberia voordat ze L. ontmoette - niet meer weet, nu verzoekster verklaarde dat zij jarenlang samen geweest waren (CGVS-verslag, p. 5). Verder zijn verzoeksters verklaringen over C. geheel ongeloofwaardig. Zo kende verzoekster noch C.'s familienaam, noch haar leeftijd (CGVS-verslag, p. 12). Voorts stelde zij over haar ontmoeting met C. *“Wanneer ik terugkwam, ik had geen plaats om te slapen, ik was hier in het station, ik legde het uit aan iemand - wanneer ik van Noorwegen kwam, ik had geen slaapplek – ik ontmoette dus iemand. Die nam me mee naar het huis van C. in Geel. Ik sliep daar. We begonnen met liefde. Wanneer ik hier kwam naar Brussel, dan kreeg ik weer een adres in het kamp. Sindsdien, is de relatie gedaan. Ze wou dat ik bij haar bleef, ik wou dat niet (...) Omdat, ik slaap 's nachts niet, ze laat me niet slapen, ik was gefrustreerd, ik wou rusten, ze liet me niet slapen, de hele tijd wou ze seks hebben. Als ik weigerde, dan zei ze te vertrekken, 's nachts. Ze wou me gewoon voor haar plezier, Ik was het beu.”* (CGVS-verslag, p. 12). Naast het ongeloofwaardig en ondoorleefde karakter van verzoeksters verklaringen met betrekking tot C., kan worden opgemerkt dat verzoekster haar lesbische relatie opnieuw reduceert tot het hebben van seksuele betrekkingen. Wanneer verzoekster later tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd werd wanneer men haar in Liberia van lesbische betrekkingen beschuldigde bij de Liberiaanse politie, antwoordde verzoekster dat dat was wanneer zij C. ontmoette in de loop van 2012-2013 (CGVS-verslag, p. 13). Gevraagd of verzoekster niet ‘L.’ bedoelt, stelde verzoekster, *“Ja, sorry, L.”* (CGVS-verslag, p. 13). Dat verzoekster plots zelf C., met wie zij beweerdelijk een korte relatie zou gehad hebben in België in het jaar 2017, verwacht met L., haar eerste en enige lesbische partner in Liberia, met wie zij samen Liberia ontvlucht zou hebben, bevestigt slechts het verzonnen karakter van verzoeksters verklaringen voor het CGVS.

2.3.13. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren bovenstaande appreciatie in een ander daglicht kan stellen.

2.3.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK